

Mange flere skal hurtigere i gang. Vi skal udnytte det ekstra råderum, der er skabt med de økonomiske resultater. Vi handler nu, fordi vi ved, at den stærke fremgang i beskæftigelse og økonomi kun kan fastholdes, hvis arbejdsmarkedet kommer til at fungere endnu bedre.

De ledige og de beskæftigede skal have de kvalifikationer og den motivation, som virksomhederne har behov for. Det gælder også de unge. Og så viser nye analyser, at der også hos de ledige er masser af ressourcer at bygge på. Der er al mulig grund til at tro, at vi kan løse opgaven.

Uddannelse styrker kraftigt den enkeltes chance for stabil og interessant beskæftigelse til en ordentlig løn. Det er uholdbart, at en tredjedel af en ungdomsårgang ikke får en kompetencegivende uddannelse og derfor risikerer aldrig at få fast beskæftigelse. Vi har en ganske særlig forpligtelse til at give alle unge fodfæste på arbejdsmarkedet.

Vi vil ikke acceptere, at én eneste ung opgives eller sættes udenfor. Der er brug for, at alle unge får en reel mulighed for uddannelse. Der skal bygges på rettigheder og på pligter. Der skal være uddannelsespladser i tilstrækkeligt omfang og af ordentlig kvalitet.

Regeringen vil gøre en særlig indsats for at forbedre uddannelse og skolemiljø på erhvervsskolerne, så de kan tiltrække flere og frafaldet kan mindskes. Vejledningen til unge, der falder fra en uddannelse, vil blive styrket. Der vil blive gjort en særlig indsats for de unge, der ikke tiltrækkes af traditionelle skoleformer.

For dagpengeberettigede ledige under 25 år uden kompetencegivende uddannelse eller længere jobberfaring foreslår regeringen, at der efter seks måneders ledighed indføres ret og pligt til uddannelse. Det betyder, at de unge får et uddannelsesforløb i mindst halvandet år på sædvanlige økonomiske vilkår. Vælges uddannelser uden for uddannelsessystemets hovedveje, sker det på uddannelsesydelse.

Unge kontanthjælpsmodtagere uden uddannelse vil efter tre måneder få ret og pligt til 18 måneders aktivering mod i dag kun seks måneder. Også denne gruppe vil vi tilskynde til at vælge uddannelse gennem bedre og mere individuelle tilbud.

En tidlig indsats giver den bedste mulighed for, at den enkelte ledige ikke mister tilknytningen, ikke mister muligheden for igen at få job på normale vilkår. De regionale arbejdsmarkedsråd skal derfor fortsat have stor frihed til at priorite-

re den tidligst mulige indsats, både for at forebygge risikoen for langtidsledighed og for at undgå flaskehalsproblemer.

Regeringen foreslår nu, at vi tager endnu et skridt fremad. Langtidsledigheden skal afskaffes. Inden for de nærmeste år skal det sikres, at alle ledige senest efter to års ledighed har ret og pligt til job eller uddannelse. Ingen skal risikere at gå mere end to år i passivitet på dagpenge.

Derfor skal den enkelte ledige garanteres en aktivperiode på op til tre år. I aktivperioden skal der sikres mindst 30 timers ugentligt arbejde eller uddannelse til en løn, der svarer til maksimale dagpenge. Uddannelsen indbygges i dagpengeperioden.

Et fast job på normale vilkår så hurtigt som muligt er hele tiden målet. Privat jobtræning, også som led i jobrotation, kombineret med efteruddannelse, vil være et værdifuldt supplement til den nye indsats.

En væsentlig del af opgaven skal dog fortsat løses i den offentlige sektor, men vi skal væk fra svingdørsjob efter lang forudgående ledighed. Regeringen vil derfor straks optage forhandlinger med de kommunale organisationer og arbejdsmarkedets parter om en nyordning, der ændrer og forbedrer den nuværende offentlige jobtræning. Målet er allerede i 1996 at skaffe 10.000 puljejob i kommuner, amter og halvoffentlige institutioner samt 5.000 i staten.

De nye puljejob bør etableres i samråd med de ansatte på den enkelte offentlige arbejdsplads og være knyttet hertil i en længere periode. Det skal være job, der kan bidrage til en bedre service og livskvalitet for borgerne, bl.a. omsorg for gamle, syge og småbørn. Jobbene skal også kunne anvendes til forbedring af miljøindsatsen. Der vil blive satset på job, der giver point i en uddannelse, og som giver gode chancer for fast beskæftigelse bagefter.

Både den tidlige indsats i de første to år, retten til tre år i aktivitet og den bedre kvalitet i tilbudene betyder, at de langtidsledige nu får reelle muligheder for at komme tilbage til det ordinære arbejdsmarked langt, langt tidligere end i dag.

Samtidig skal der sættes langt mere målrettet ind på, at de få ledige, der ikke kan klare sig på de almindelige arbejdsmarkedsvilkår, tilbydes revalidering eller permanent skånebeskæftigelse. Ældre ledige, især i aldersgruppen over 50 år, er i for høj grad blevet henvist til passiv forsørgelse.